

Joonis 65. Puitvahelae detaile: a — külginemine tellisseina ja korstnaga; b — ilma alumise puhasvoodrita lagi; c — nähtavale jäetud taladega, soojustuseta lagi; d — laetalade ankurdus

ka lubatavat läbipainet (1/200 sildest), on toodud tabelis 12.

Puitvahelae konstruktsiooni on kujutatud joonistel 64 ja 65.

Talade peale tehakse tavaselt laudpörand, talade alla — laudadest või puitlaastplaatidest lagi. Laudiste vahele paigutatakse täidis. Keldrilas peab see olema soojapidav; kasutatakse kergeid soojustusmaterjale, eeskätt mineraalvatti, kuigi selline lagi ei saa kuigi helipidav. Korrusevahelae pole soojustus vajalik, kuid laele on vaja lisada massi helipidavuse parendamiseks; selleks täidetakse talade vahе räbu või saepurubetoniga. Kuna laelaudis või -plaati ole suuteline rasket täidist kandma, siis tehakse selle jaoks spetsiaalne nn. mustlagi, mille kandmiseks naelutatakse talakülgedede nende allservas 4×5 -cm latid (joonis 64).

Löögimüra puitvahelagi eriti ei tökesta. Löögimürapidavuse suurendamiseks võib pöranda toetada mitte taladele, vaid nende vahele taladega paralleelselt täidise peale

asetatud laagidele (joonis 64) võib asetada ka talade peale, natalade ja laagide vahele aga par materjalist (vanast transpor kummiäätmest) vahetükid (joonistel 64 ja 65).

Kui maja on puitsõrestiku ja takad karkassipostide k majas aga peab puittalad ankur seinte külge ja keskmisel üksteise külge, nagu on näida 65,d.

Korstnalööridest peab isoleerima vähemalt 38 cm põhi betoonkraega. Kui ümbr asbestpapist või savileotisega vildist tuletökkehiga, siis paksust vähendada 25 cm-le (joonistel 64 ja 65).

Kivimüritisest isoleeritakse detailid tõrvapapiga (vt. joonistel 64 ja 65). Ühtlasi on kasulik kõik mittenä pinnad antiseptida. Selle kasutada naatriumfluoriidi ja antiseptikut „Ligno“.

KATUSED

Kasutatakse kahte põhimõtteliselt erinevat katusekonstruktsiooni: katustlagi, kus katus on ühtlasi ülemise korruse laeks, ja pööninguga katust, kus katuse ja lae vahele jääb tühi ruum — pööning. Kõrgele pööningule võib paigutada katusekorruse, madal pööning tehakse läbironitav.

Tavaliselt tehakse katuslaed madala kaldega ja rullmaterjalist kattega, pööninguga katused — järsema kaldega ja tükkmaterjalist (lainelisest asbettsemendist, laastudest või sindlitest, katusekividest) kattega. Katuslagi annab kompaktsema ja odavama konstruktsiooni; tema minusteks on niiskuse kondenseerumise oht (vt. lk. 62 jj.) ja soojustuse seisundi kontrollimise võimaluse puudumine.

Kondensiiskuse mõju vähendamiseks peab katuslae tegema õhustatava —

välisöhule tuleb anda läbipääs alt, soojustuse pealt. Tuulutus servadel võivad olla üsna kõrge, muidu puhub tuul ka läbi ja katus ei pea sooja.

Pööninguga katuse eelisteks kondenseerumise ohu puudumine, katuse ja lae seisukorda igal liida ning vajaduse korral parannab kõrge pööninguga katustlagi vajaduse korral hoo pinda suurendada pööningukut ehitamise teel.

Seega on pööninguga katustlagi eelistatav, kui rohkem materjale ja tööd (talad ühtlasi sarikateks, pööningukut ja paramatult eraldi).